

ת"פ 44093/10/15 - מדינת ישראל נגד אשרף אלסייד

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 44093-10-15 מדינת ישראל נ' אלסייד

בפני
בעניין: כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מדינת ישראל
ע"י עו"ד נטלי אליה קורן ועו"ד אביב
המאשימה
נגד
אשרף אלסייד
ע"י עו"ד חן בן חיים בשם עו"ד וותד אחמד הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת הסעת תושב זר שלא כדין, עבירה לפי **סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "החוק")**.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי בתאריך 17/06/15, בשעה 19:37 או בסמוך לכך, בצומת איבים, הסיע הנאשם ברכבו, מ.ר. 6141260, את מר חסין עאדל סלימאן כנעאן, ת.ז. ..., ואת מר אמד מוחמד אסמאעיל אלגעברי, ת.ז. ..., תושבי הרשות הפלסטינית אשר שהו בישראל כשאין בידיהם אישורי כניסה ושהייה.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם, בן 40, נשוי ואב ל-7 ילדים בני שנה עד 14 שנים, מתגורר בפזורה הבדואית בקרבת המועצה המקומית חורה.

הנאשם, אשר נולד בירדן, עזב את הלימודים בגיל 13 והחל לעבוד במוסך.

בשנת 2000 הגיע הנאשם לישראל, עבד במוסך 4 שנים. בשנת 2004 ריצה מאסר לתקופה של שנה בגין ביצוע עבירה של גניבת רכב, אשר לאחריה החל לעבוד עם אחיו באופן לא מדווח משום שמאז לא קיבל אזרחות ואישור עבודה. כיום מתפרנס מקצבת ביטוח לאומי שמקבלת אשתו.

הנאשם הודה בביצוע העבירה וטען כי הסיע אנשים לאחר יום עבודה כשלא ידע האם ברשותם אישורי עבודה בתוקף. הנאשם שיתף כי חש הזדהות עם מצבם, והביע חרטה על מעורבותו באירוע.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל יכולות וורבליות וקוגניטיביות תקינות, השואף לנהל אורח חיים תקין ומתפקד. לצד זאת, עלה רושם כי לאור מצבו האזרחי המורכב בישראל, כאשר מחד גיסא לא יכול לצאת מהארץ ומאידך גיסא לא יכול להשתלב בעבודה באופן מסודר, קיים קושי משמעותי ביכולתו לפרנס את משפחתו, ולכן במצבים מסוג זה נוטה להגמיש גבולות במטרה להפיק רווחים כלכליים. משכך, שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון מסוים להמשך התנהגות פורצת גבול מצד הנאשם בעתיד.

לאור המפורט, נמנע שירות המבחן ממתן המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, אולם לאור שאיפתו לנהל אורח חיים נורמטיבי ובמטרה לשמור על תפקודו המשפחתי התקין, הומלץ להטיל על הנאשם מאסר מותנה וקנס כספי לצד צו של"צ משמעותי וממושך למשך 300 שעות.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם מאסר בפועל למשך 6 חודשים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס, ופסילה.

בטיעוניה הפנתה ב"כ המאשימה לחומרת העבירה ולמדיניות הענישה המחמירה בעבירה עליה נותן הנאשם את הדין, וכן לסיכון להישנות מעורבות בביצוע עבירות, וזאת כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן.

ב"כ המאשימה הגישה פסיקה כתמיכה לטיעוניה.

5. ב"כ הנאשם עתרה לאמץ המלצת שירות המבחן, וכן להסתפק בפסילה על תנאי.

בטיעוניה הפנתה לכך שמאז אירוע זה לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים, ליציבות התעסוקתית ולהתרשמות שירות המבחן כי בעל שאיפות לנהל אורח חיים תקין. כמו כן, הפנתה לכך שהנאשם הסיע אומנם שוהים בלתי חוקיים אולם כאלה אשר נכנסו לגבולות הארץ על מנת להתפרנס, וכן לכך שמדובר באירוע חד פעמי ולא בהסעות בתשלום. עוד הפנתה ללקיחת האחריות והבעת החרטה, וכן להתרשמות שירות המבחן והמלצתו.

לעניין הפסילה טענה ב"כ הנאשם כי מאחר ומדובר באירוע חד פעמי, ולאור הפגיעה החמורה במצבה הכלכלי של משפחת הנאשם אם ישלל רישיונו, בייחוד לאור העובדה כי לו 7 ילדים קטנים, יש להסתפק כאמור בשלילה מותנית.

קביעת מתחם העונש ההולם

6. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נעשית בהתאם לעקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

7. כתב האישום מתאר **אירוע אחד** ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

8. **הערך החברתי אשר נפגע** הוא זכותה של מדינת ישראל לקבוע את הבאים בשעריה לצורך ההגנה על בטחון הציבור.

אין ספק כי העבירה עליה נותן הנאשם כיום את הדין היא חמורה וככלל מחייבת ענישה מרתיעה, וזאת בשל הנזק הפוטנציאלי הקיים בעצם ביצועה.

ברע"פ 3674/04 אבו סאלם ואח' נגד מדינת ישראל (12/02/06), נקבע כי: "על דרך העיקרון תישמר מדיניות הענישה המחמירה בכל הנוגע לעבירות הקשורות בכניסתם של שוהים בלתי חוקיים משטחי האזור לישראל. נבהיר עם זאת, כי המדיניות אינה מכתובה עונש מאסר - כפי שהילכת ח'טיב (רע"פ 5198/01 טלעת ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1), 769 ט.ל.ש), פורשה בידי מקצת בתי-משפט - וכי בתי-המשפט יגזרו עונש על עבריינים בנסיבותיו המיוחדות של כל מקרה ומקרה. כל מקרה יוכרע בהתאם לנסיבותיו ובהתאם לטעמים ולתכליות של מדיניות הענישה שנקבעה. התביעה הכללית, מצידה, תעשה כמיטבה להציג לפני בתי-המשפט מדיניות אכיפה אחידה, ובתי המשפט יעשו, כמובן, כחוכמתם". בין היתר נקבע כי יש לתת ביטוי לנסיבות ביצוע העבירה ולמניעיו של העברייין, לשאלה האם קיים רקע כספי או עסקי, למשך העבירה וכמות העבירות, וכן לנסיבות האישיות של העברייין, ובהן גילו, מצבו הבריאותי ומצבו המשפחתי. ככלל נקבע כי: "נסיבות הן רבות, ולא נתיימר למנותן במלואן. אולם בכך עיקר: ככל שמעשהו של נאשם מקרב עצמו לליבתה של ההלכה - לסיכון ביטחון הציבור - כן נחמיר עם העברייין וניטה ליישם את מדיניות הענישה בחומרתה, וככל שמעשהו של הנאשם ירחק וילך מן הליבה, כן יקטן כוח המשיכה של מדיניות הענישה ויתחזק ממילא משקלם של טעמי הזכות".

9. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן היא ברף הבינוני-נמוך, וזאת בשים לב לכך שמדובר בשני נוסעים, בהסעה שבוצעה כולה בתוך גבולות ישראל, ללא תמורה ובהיעדר מניע ביטחוני.

10. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ 2575/18 חננאל סויסה נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 06/04/16) דחה בית המשפט את הבקשה למתן רשות ערעור. בית המשפט העליון קבע כי 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות אשר הוטלו על נאשם, בגין 2 עבירות של הסעת תושב זר ועבירה של סיוע לכניסה לישראל, וזאת לאחר שסייע ל-4 תושבים זרים להיכנס לישראל והסיעם בישראל, וכן הסעת 3 תושבים זרים נוספים בשטחי ישראל, אינם חורגים ממדיניות הענישה הנוהגת.

ב. בעפ"ג (מח' ב"ש) 58809-10-13 אבו מחארב נגד מדינת ישראל (01/01/14) התקבל ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע 2 עבירות של הסעת שוהים שלא כחוק. הנאשם הסיע בשני מועדים שונים 3 שוהים בלתי חוקיים. בית משפט השלום גזר על הנאשם, בין היתר, 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם והפחיתו ל- 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, וכן קיצר משך הפסילה ל-3 חודשים בלבד.

ג. בת"פ (ב"ש) 38900-03-13 מדינת ישראל נגד אבוגודה (ניתן ביום 08/04/14) הורשע נאשם בהתאם להודאתו בעבירה של הסעת 3 תושבי השטחים אשר שהו בישראל ללא היתר ובית המשפט הטיל עליו 4 חודשי מאסר מותנה לצד קנס כספי ופסילה למשך 180 יום.

ד. בת"פ (רמ') 58489-11-12 מדינת ישראל נגד אלבוקרה (ניתן ביום 06/10/14) הורשע נאשם, נהג מונית, בהתאם להודאתו, בעבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי בתמורה ל-30 ₪. בית המשפט הטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר מותנה, של"צ, פסילה על תנאי וקנס.

ה. בת"פ (י-ם) 64069-12-12 מדינת ישראל נגד כרישאת (ניתן ביום 11/11/13) הורשע נאשם בהתאם להודאתו בעבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי בתמורה לתשלום. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות למשך 21 יום, לצד מאסר מותנה וקנס.

ו. בת"פ (י-ם) 52636-04-13 מדינת ישראל נגד עבדאללה (ניתן ביום 29/06/14) הורשע נאשם בהתאם להודאתו בעבירה של הסעת 2 שוהים בלתי חוקיים לצורכי עבודה. בית המשפט הטיל על הנאשם 3 חודשי מאסר מותנה, צו של"צ למשך 150 שעות, וקנס.

11. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק) יש לתת את הדעת לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות. כפי שנקבע לא אחת, הסעת שוהים בלתי חוקיים עלולה ליצור סיכון בטחוני ממשי מאחר ואין המסיע יודע את זהותם וטבעם של השוהים שמסיע, אשר לא עברו את הסינון הביטחוני של הגורמים הרשמיים.

12. בהתאם לתיקון 113 לחוק (סעיף 40 יג) מצאתי כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל.

13. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרא או לקולא.

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא').

במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם** - לאור המצב הכלכלי המתואר בתסקיר שירות המבחן, כמו גם העובדה כי לנאשם 7 ילדים קטנים, יש להניח שהטלת מאסר תפגע בצורה משמעותית במשפחתו של הנאשם.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו ומאמציו לשנות דרכו** - מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה על מעורבותו באירוע, וכן כי ניכר ששואף לנהל אורח חיים תקין ומתפקד. כמו כן, מטיעוני הצדדים עולה כי לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים מאז ביצוע העבירה עליה נותן את הדין היום. ההרשעה המאוחרת שהוצגה בפני היום, היא בגין עבירה לא רלבנטית לקביעת העונש.

ג. **נסיבות חיים שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה** - מתסקיר שירות המבחן עולה כי נסיבות חייו של הנאשם, ובייחוד העובדה כי מצבו האזרחי מורכב, כך שלא יכול לצאת את גבולות הארץ אולם גם לא יכול להשתלב בעבודה באופן מסודר, וזאת באופן שמקשה על יכולתו לפרנס את משפחתו, הובילה אותו לחוש הזדהות עם השוהים הבלתי חוקיים אשר נכנסו לארץ לצורכי עבודה, ולבצע את העבירה.

ד. **עבר פלילי** - לנאשם עבר פלילי אשר התיישן וכאמור הרשעה מאוחרת לא רלבנטית.

ה. מתסקיר שירות המבחן עולה כי קיימת מסוכנות מסוימת לרצדיביזם, וכי אין אפיק שיקומי לנאשם.

15. לאחר ששקלתי כלל השיקולים שוכנעתי כי יש להטיל על הנאשם עונש ברף הבינוני- נמוך של המתחם, להסתפק מחד גיסא לענישה צופה פני עתיד ולהימנע ממאסר אך מאידך גיסא, להטיל ענישה נלווית משמעותית.

לעניין שאלת הפסילה, לא ניתן להסתפק בפסילה מותנית בלבד שכן יש צורך בהטלת עונש מסוג זה על מנת לענות על אינטרס הגמול בענישה.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. **4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום שלא יעבור את העבירה בה הורשע.**
2. **קנס כספי בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו, הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים. תשלום ראשון תוך חודש מהיום.**
3. **צו של"צ בהיקף של 250 שעות.**
- תוכנית לביצוע השל"צ תוגש בתוך 30 יום.**
- בית המשפט מבהיר לנאשם סמכותו להפקיע צו של"צ.**
4. **3 חודשי פסילה בפועל.**

מניין הפסילה יחל להימנות מהיום אף ללא צורך בהפקדה לאור הצהרתו של הנאשם כי הוא לא יכול לחדש את רישיון הנהיגה בשל מצבו האזרחי.

5. 6 חודשי פסילה על תנאי למשך שנתיים מהיום שלא יעבור שוב את העבירה בה הורשע.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ד' כסלו תשע"ט, 12 נובמבר 2018, בהעדר הצדדים.